

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 1. stavak 2. točku (b) Direktive Vijeća 93/83/EEZ od 27. rujna 1993. o koordinaciji određenih pravila s obzirom na autorsko pravo i srodna prava koja se odnose na satelitsko emitiranje i kabelsko reemitiranje ⁽¹⁾ tumačiti na način da ne samo organizacija za radiodifuziju, nego i pružatelj usluga satelitskih paketa koji sudjeluje u nedjeljivoj i jedinstvenoj radnji emitiranja, za koju je eventualno potrebna suglasnost, radnju korištenja obavlja samo u onoj državi u kojoj se, pod kontrolom i odgovornošću organizacije za radiodifuziju, programski signali unesu u neprekinuti komunikacijski lanac koji vodi do satelita i natrag prema zemlji, što rezultira time da sudjelovanje pružatelja usluga satelitskih paketa u radnji emitiranja ne može dovesti do povrede autorskih prava u državi prijema?

2. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje:

Treba li pojam „priopćavanje javnosti” iz članka 1. stavka 2. točaka (a) i (c) Direktive 93/83 kao i članka 3. stavka 1. Direktive 2001/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu ⁽²⁾ tumačiti na način da tijekom priopćavanja javnosti putem satelita pružatelj usluga satelitskih paketa koji sudjeluje kao daljnji akter, koji više kodiranih signala visoke razlučivosti besplatnih i naplatnih televizijskih programa različitim organizacija za radiodifuziju prema svojoj volji uvezuje u paket i na taj način kreiran samostalan audiovizualni proizvod nudi svojim kupcima uz naknadu, treba posebno odobrenje nositelja dotičnih prava i u pogledu zaštićenih sadržaja besplatnih TV programa sadržanih u programskom paketu iako on svojim kupcima u tom smislu ionako omogućava samo pristup takvim djelima koja su na području emitiranja već svima besplatno dostupna, premda u lošijoj kvaliteti standardne razlučivosti?

⁽¹⁾ SL 1993., L 248, str. 15. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 77.)

⁽²⁾ SL 2001., L 167, str. 10. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 119.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. svibnja 2021. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) –
UI/Österreichische Post AG**

(Predmet C-300/21)

(2021/C 320/24)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: UI

Tuženik: Österreichische Post AG

Prethodna pitanja

1. Zahtijeva li se dodjelom naknade štete na temelju članka 82. Opće uredbe o zaštiti podataka (Uredba (EU) 2016/679 ⁽¹⁾) da uz povredu odredbi Opće uredbe o zaštiti podataka treba biti riječ i o tome da je tužitelj pretrpio štetu ili je već povreda odredbi Opće uredbe o zaštiti podataka kao takva dovoljna za dosuđivanje naknade štete?

2. Postoje li uz načela djelotvornosti i ekvivalentnosti i drugi zahtjevi prava Unije u pogledu određivanja naknade štete?

3. Je li u skladu s pravom Unije stajalište prema kojem je uvjet za dodjelu naknade nematerijalne štete taj da treba postojati posljedica ili rezultat povrede prava kojom se nanosi barem znatna šteta i koja premašuje samo nezadovoljstvo prouzročeno povredom prava?

(¹) Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL 2016., L 119, str. 1. i ispravci SL 2018., L 127, str. 2. I SL 2021., L 74, str. 35.)

Žalba koju su 17. svibnja 2021. podnijeli Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS protiv rješenja Općeg suda (drugo vijeće) od 5. ožujka 2021. u predmetu T-885/19, Aquind i dr./Komisija

(Predmet C-310/21 P)

(2021/C 320/25)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS (zastupnici: S. Goldberg, E. White, C. Davis, *solicitors*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Savezna Republika Njemačka, Kraljevina Španjolska, Francuska Republika

Žalbeni zahtjev

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- ukine pobijano rješenje;
- utvrdi da je tužba iz prvostupanjskog postupka osnovana i poništi Delegiranu uredbu Komisije (EU) 2020/389 (¹) u dijelu u kojem se odnosi na žalitelje; i
- naloži Komisiji snošenje troškova žalbenog postupka i postupka pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelji tvrde da je Delegiranu uredbu Komisije (EU) 2020/389 trebalo smatrati konačnim aktom na dan njezina donošenja a ne na dan njezina stupanja na snagu, kojem ni Parlament ni Vijeće nisu prigovorili. Kao takva, ta se uredba mogla pobijati čak i prije datuma njezine objave. Žalitelji stoga smatraju da je Opći sud pogrešno primijenio sudsku praksu Suda u pogledu akata koji se ne mogu pobijati.

(¹) Delegirana uredba Komisije (EU) 2020/389 od 31. listopada 2019. o izmjeni Uredbe (EU) br. 347/2013 Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s popisom projekata od zajedničkog interesa Unije (SL 2020., L 74, str. 1.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. svibnja 2021. uputio Bundesarbeitsgericht (Njemačka) – CM/TimePartner Personalmanagement GmbH

(Predmet C-311/21)

(2021/C 320/26)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesarbeitsgericht